

Ηράκλειο 30.5.16.

Αρ. Πρωτ. 455/2/6/2016

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Αμφ.1

Θέμα: ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ ΤΟΥΣ;

Για να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα πρέπει να μπούμε στη θέση του ασθενούς.

Είτε είμαστε εμείς οι ίδιοι, είτε κάποιο αγαπημένο μας πρόσωπο, αδερφός, γονέας, παιδί, φίλος.

Να συναισθανθούμε τη σωματική του αδυναμία, τον πόνο, το φόβο και την αγωνία του, την ανασφάλεια του και την ελπίδα του να τον σώσει ο γιατρός.

1. Πρώτα από όλα ο ασθενής θέλει το γιατρό του «Άνθρωπο» να μπορέσει να μιλήσει στην πονεμένη ψυχή του να νιώσει ότι πραγματικά ενδιαφέρεται γι αυτό και όχι να τον βλέπει σαν ένα περιστατικό ρουτίνας, αλλά να είναι εκεί να τον θεραπεύσει χωρίς υστεροβουλία.

2. Ο ασθενής θέλει να εμπιστευτεί το γιατρό του, τις γνώσεις του, την εμπειρία του, την εξειδίκευση του, την εκτίμηση του από τον κόσμο, άρα τη φήμη του και λιγότερο τις περγαμινές του.

3. Στη συνάντησή μαζί του, τον θέλει αποκλειστικά δικό του. Να μην εξαρτάται από τον Η/Υ, το κινητό του τηλέφωνο ή να κοιτά αδιάφορα στην τηλεόραση. Θέλει να τον εξετάζει προσηλωμένος και οι ερωτήσεις του να είναι πρακτικές και στοχευμένες.

4. Για τη θεραπεία, να είναι επεξηγηματικός να εξηγεί στο ασθενή τι τον περιμένει από κάθε προτεινόμενη εξέταση.

5. Να απάντα με σαφήνεια στις ερωτήσεις τις δικές του και των οικείων του.

6. Να τον ενημερώνει για τη θεραπεία που του προτείνει με ειλικρίνεια, να του αναφέρει τα υπέρ και τα κατά. Να αναφέρει τις παρενέργειες με κάθε λεπτομέρεια και κάθε άλλη επιλογή που μπορεί να έχει.

7. Να είναι τρυφερός μαζί του και συγχρόνως συμπονετικός και να το δείχνει. Να δίνει ελπίδες σίγουρες και επιστημονικά τεκμηριωμένες.

8. Να διαθέτει χρόνο να τον πείσει ότι, στη μάχη με τη νόσο θα είναι δίπλα του και ότι θα κάνει το καλύτερο γι αυτόν.

9. Να του δίνει το δικαίωμα να επικοινωνεί μαζί του οποιαδήποτε ώρα και μέρα τον χρειαστεί (να δίνει το κινητό του τηλέφωνο κ.τ.λ).

10. Να του προτείνει αν θέλει να πάρει τη γνώμη άλλου γιατρού. Αυτό ανεβάζει το γιατρό στα μάτια του ασθενούς ώστε, να τον εμπιστευτεί για την όποια θεραπεία του προτείνει.

11. Το ιατρείο πρέπει να είναι πεντακάθαρο και ο γιατρός να πλένει επιδεικτικά τα χέρια του πριν την εξέταση. Να φορά άσπρη ιατρική μπλούζα.

12. Ο γιατρός πρέπει να ξέρει ότι ο ασθενής πριν πάει στον ίδιο, έχει μπει ήδη στο διαδίκτυο και έχει πάρει πληροφορίες για την περίπτωση του, άρα είναι ενημερωμένος, όμως, περιμένει να ακούσει το γιατρό για να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα.

13. Ο ασθενής θέλει να έχει πρόσβαση στο ιστορικό του όπως καταγράφεται από το γιατρό και να μην υπάρχουν «εμπιστευτικά» από τα οποία, δεν του επιτρέπεται να διαβάσει. Αυτό τον βάζει σε υποψίες και επιδεινώνει το άγχος του. Επιπλέον διασφαλίζει το γιατρό από λάθη ή παρερμηνείες.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΠΡΕΠΕΙ.....

1. Να έχει συγκεκριμένη εξειδίκευση και να ασχολείται μόνο με αυτή.
2. Να έχει πνεύμα συνεργασίας και παραδοχής των άλλων ιατρικών ειδικοτήτων.
3. Να έχει κατά νου ότι γνωρίζει πολλά, αλλά πολύ περισσότερο ότι δεν γνωρίζει.
4. Να αντιμετωπίζει τους ασθενείς με σεβασμό, βαθιά ενσυναίσθηση, καλοσύνη, ανθρωπιά, να κοιτά στα μάτια τους ασθενείς του και να ακούει προσεκτικά, ώστε να μπορεί να εκμαιεύσει ακόμα περισσότερες πληροφορίες για την υγεία τους, τόσο την σωματική όσο και την ψυχική.
5. Να έχει γνώσεις ολιστικής ιατρικής και να μην απορρίπτει κάτι που δεν γνωρίζει. Είναι προτιμότερο να πει ότι «δεν ξέρω και θα το ψάξω».

α) Στο εγγύς μέλλον οι ενημερωμένοι ασθενείς, θα είναι πολύ περισσότεροι από εκείνους που δεν έχουν ενημέρωση.

β) Επομένως θα είναι πολύ αυτοί, που θα είναι σε θέση να κρίνουν τις προτάσεις του γιατρού και την ορθότητά των λεγόμενων τους ή να του φέρουν αντιρρήσεις.

6. Κάθε θεραπεία που υποβάλλεται ο ασθενής έχει θετικές και αρνητικές ενέργειες άμεσα ή μακροπρόθεσμα.

α) Ο γιατρός οφείλει να ενημερώσει τον ασθενή και τους οικείους του, με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη σαφήνεια και ειλικρίνεια. Ο ασθενής θέλει να συμμετέχει στην απόφαση για την όποια θεραπεία του προτείνεται και έχει το νόμιμο δικαίωμα να την απορρίψει ή να την δεχτεί. Άλλωστε για αυτόν πρόκειται.

7. Η ώρα της ανακοίνωσης από το γιατρό «των κακών νέων» είναι πάρα πολύ δύσκολη και εξίσου σημαντική για τη στάση που ο ασθενής θα πάρει απέναντι στη νόσο.

α) Ο γιατρός πρέπει να έχει ψυχολογήσει τον ασθενή που έχει μπροστά του πολύ προσεκτικά.

β) Οι λέξεις που θα χρησιμοποιήσει να είναι επιλεγμένες, ώστε να δείχνουν την πραγματικότητα, αλλά με ήπιο και όχι με δραματικό τρόπο.

γ) Ο γιατρός πρέπει να εφησυχάσει τον ασθενή για τη συμπαράσταση του προς αυτόν και την οικογένεια του καθ' όλη την πορεία του με τη νόσο.

δ) Να του μιλήσει με στατιστικά στοιχεία. Έτσι βοηθά τον ασθενή να πιστέψει ότι δεν είναι καταδικασμένος, αρκεί να θέλει να παλέψει.

ε) Το καλύτερο βέβαια είναι να έχει μαζί του ένα ψυχολόγο ή ακόμα καλύτερα όπως κάνουν στις προηγμένες επιστημονικές κοινότητες, έναν πρώην ασθενή, διότι οι ασθενείς γνωρίζουν καλύτερα τη νόσο από οποιονδήποτε γιατρό.

Αρκεί ο ασθενής να είναι άνθρωπος αισιόδοξος και διαθέσιμος, να εμπνεύσει τον νέο ασθενή και να τον ενημερώσει για αυτά που θέλει να μάθει.

Το βιωματικό κομμάτι είναι σημαντικό γιατί ο άνθρωπος εκτός από όργανα (οστά, δέρμα, αίμα) έχει και ψυχή, η οποία επηρεάζει τον οργανισμό του και τις λειτουργίες του και το αντίθετο.

Εν κατακλείδι ο γιατρός να μην ξεχνά ποτέ ότι ο ασθενής θέλει να γνωρίζει τα πάντα για να μετριαστεί ο φόβος και το άγχος του.

Με εκτίμηση
η Πρόεδρος του
«Εν ζώ με τον καρκίνο»
Κουναλάκη Καίτη